WIE IS WIE

Komedie in drie bedrijven

door

FRANCK VAN ERVEN

Vrij naar *"Champignol malgré lui"* (1892) van Georges Feydeau

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.
Tel: 0 33 66 44 00
E-mail: info@toneelfonds.be
Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WIE IS WIE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **FRANK VAN ERVEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2004/0220/044
ISBN 978-90-385- 08757

© 2004 Toneelfonds J. Janssens/Franck van Erven

www.toneelfonds.be
info@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.
Tekst- en datamining voor gebruik en training van kunstmatige intelligentie is uitdrukkelijk niet toegestaan. All rights reserved, including those for text- and datamining for AI training and similar technologies.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken voor de opvoeringen, naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.
Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.
Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!
Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering en Her-opvoering:

1. Aankoop van minimaal **15** tekstboekjes bij de uitgever.
2. Aanvraag en betaling opvoeringsrechten

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, Lees de voorwaarden op www.sabam.be.

Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V. A. Holland Auteursrechtenbureau
De Friese Poort 106
1823 BT Alkmaar
0725112135
www.ibva.nl
info@ibva.nl

PERSONAGES

(4 dames – 12 heren – Fig.)

ELS FRANTZEN
GASTON WILMSEN
CHARLOTTE, de dienstmeid
DECLOU
MARIANNE
EYSERMANS
DE GRAAN, kapitein
ADRIENNE DE GRAAN
FRANTZEN, kunstschilder
LEUSHUIS, adjudant
JANSEN, reservist
PLOUM, reservist
JOOSTEN, reservist
GEUSKENS, kolonel
KEES
JEROME

Militaire politie agent 1
Militaire politie agent 2

INDELING

Het verhaal speelt zich af in het heden. De Nederlandse steden die voorkomen in dit stuk zoals Kerkrade en Roermond kunnen uiteraard veranderd worden in Vlaamse steden. In een van die steden moet zich echter een militaire kazerne bevinden.

EERSTE BEDRIJF: speelt ten huize van de kunstschilder Frantzen.

TWEEDE BEDRIJF: speelt in de militaire kazerne

DERDE BEDRIJF: speelt ten huize van mevrouw Leenaerts.De uitdrukkingen cour en jardin houden vanuit de zaal gezien het volgende in: Jardin is vanuit de zaal gezien links en cour is vanuit de zaal gezien rechts. Aangezien tussen het eerste en het tweede bedrijf een snel changement dient plaats te vinden kunt u eventueel het decor als volgt maken:

DECOR

EERSTE BEDRIJF: Aan de jardinkant een gesloten wand, achter een kleine en een grote wand, aan de courkant een wand met daarin een deur, liefst cour vooraan. De kleine wand achter plaatst u in het eerste bedrijf aan de jardinkant en de grote wand achter aan de courkant. U laat een ruimte over die als hoofdingang moet dienst doen. Als meubelen hebt u in het eerste bedrijf slechts een bank en een zetel nodig die bijvoorbeeld aan de courkant van het midden staan, in de buurt van de deur in de wand- de slaapkamerdeur. Verder raad ik u aan het toneel vol te zetten met schilderijen, een schildersezel en andere schildersatributen. We bevinden ons immers in het huis van een kunstschilder ! Alle wanden dienen aan beide kanten beschilderd te zijn !Daardoor kunt u de wanden omdraaien en hebt u een volledig ander decor. Indien mogelijk benut u, zeker voor het eerste bedrijf slechts het voorste deel van het toneel en hangt u achter de achterwanden een zwart doek. Hierdoor kunt u achter dit doek reeds een deel van de militaire kazerne klaar zetten, dit versnelt het changement.

TWEEDE BEDRIJF: de militaire kazerne. Een volledig lege scène, dit inverband met de exercitie-oefeningen, Achterkant volledig afzetten met een hekwerk, zoals door een bouwbedrijf wordt gebruikt, en aan de jardinkant eveneens een hekwerk, maar vooraan moet u een ruimte overlaten voor de opkomsten van de spelers die geen militair zijn. De courkant volledig vrij laten - geen hekwerk hier dus. Dan sugereert u dat het kazerneplein aan die kant doorloopt.

DERDE BEDRIJF: Nu kunt u de wanden gaan verplaatsen, het is immers pauze en u hebt wat meer tijd. De wand aan de courkant uit het eerste bedrijf komt ,met de achterkant nu voor, aan de jardinkant te staan. De wand aan de jardinkant uit het eerste bedrijf komt, met de achterkant nu voor, aan de courkant te staan. De kleine wand aan de jardinkant achter uit het eerste bedrijf komt, met de achterkant voor, aan de courkant achter te staan. De grote wand aan de courkant achter uit het eerste bedrijf komt, met de achterkant voor, aan de jardinkant achter te staan. Wederom laat u tussen de twee wanden een opening open, maar nu dus meer aan de courkant, als hoofdingang van het huis. Zorg ervoor dat beide wanden totaal verschillend van kleur zijn en hangt u bijvoorbeeld aan de wanden uit het derde bedrijf wat jachttrofeeën. U hebt dan een geheel ander

decor van uitzicht als in het eerste bedrijf. Meubilering naar eigen smaak en noodzaak.

KORTE INHOUD

De beroemde kunstschilder Frantzen is op reis. Hiervan profiteert Gaston Wilmsen om aan Els Frantzen te vragen waarom zij een einde wil maken aan de verhouding die nooit echt begonnen is. De komst van een nieuw dienstmeisje gooit roet in het eten want zij denkt dat Gaston Wilmsen de kunstschilder Frantzen s. De verwarring vergroot wanneer de Waalse oom Declou eveneens op bezoek komt. Hij heeft Els Frantzen en Gaston Wilmsen eens in Brussel ontmoet en daar dacht hij ook dat Gaston Wilmsen de kunstschilder Frantzen was. Ondertussen wordt er regelmatig gebeld door de militaire politie om te vragen waar kunstschilder Frantzen is; hij moet opkomen voor herhalingsoefeningen. Uiteindelijk komt de militaire politie en arresteert Gaston Wilmsen als zijnde Frantzen en neemt hem mee naar de militaire kazerne. Els Frantzen rent in paniek achter Wilmsen aan. De kunstschilder Frantzen komt thuis, hoort van de oproep en ook hij gaat naar de militaire kazerne. Wilmsen neemt in de militaire kazerne de plaats in van kunstschilder Frantzen. Hij moet hier o.a. een portret maken van de kapitein De Graan. De echte Frantzen en Wilmsen moeten samen op wacht en hier vertelt Wilmsen tegen Frantzen - die hij niet persoonlijk kent - het verhaal van de verhouding met Els Frantzen. De verwarringen stapelen zich op. Alle personen komen samen op het feest van mevrouw Leenaerts waar de verwarring wie Frantzen nu werkelijk is maar niet tot een oplossing kan komen. Met als slotverzuchting van de Waalse oom : WIE IS NU EIGENLIJK WIE?

EERSTE BEDRIJF

IN HET HUIS VAN FRANTZEN

(In het midden achter de hoofdingang. Aan de courkant voor een deur die naar de slaapkamer leidt. Een grote bank en een zetel, verder schildersatributen)

SCÈNE 1 : WILMSEN EN ELS.

(Wilmsen komt op uit de hoofdingang en tegelijkertijd komt Els uit de slaapkamer)

ELS: Nee maar ! Dat is het toppunt. Wat kom jij hier doen? Ik had je uitdrukkelijk verboden om ooit hier te komen.

WILMSEN: Niemand heeft mij hier zien binnengaan. Je man is al een maand op reis, dus van hem hebben wij geen onverwachte inval te vrezen.

ELS: Ik had je verboden hier te komen. Ik heb je nadrukkelijk geschreven: alles is uit tussen ons. En stuur me alsjeblieft mijn sleutel terug.

WILMSEN: Daarvoor ben ik juist hier. Voor je sleutel. Ik kon hem toch niet per post sturen.

ELS: Waarom niet?

WILMSEN: Ik zou hem aangetekend moeten versturen. Stel je eens voor wat ik als omschrijving op het postkantoor had moeten zeggen. Inhoud: “sleutel van mevrouw Frantzen”. Wat moeten ze op het postkantoor dan wel niet gaan denken?

ELS: Je hoeft het toch niet zo precies te omschrijven?

WILMSEN: Er was ook nog een andere reden dat ik het liefst zelf kwam. Die afscheidsbrief kon niet definitief zijn, dacht ik.

ELS: En waarom dan niet?

WILMSEN: Één zin gaf mij hoop.

ELS: Wat voor zin?

WILMSEN: “Begrijp me goed, alles is uit tussen ons”.

ELS: En dat heeft je hoop gegeven?

WILMSEN: Ja. Ik zei bij mezelf: hoe kan alles uit zijn tussen ons wanneer er nog niets begonnen is. Dus als zij begint bij het einde, eindigt ze misschien bij het begin.

ELS: Haha.

WILMSEN: Els, lieve, lieve Els.

ELS: Geen lieve, lieve Els meer en ook geen leuke uitjes meer.

WILMSEN: Leuke uitjes?

ELS: Het was mijn echtelijke trouw die jou op de gang hield.

WILMSEN: Echtelijke trouw, achterlijke familie zul je bedoelen.

ELS: Let op je woorden.

WILMSEN: Die maffe Waalse oom van je.

ELS: Declou.

WILMSEN: Juist, die koe. Met zijn dochter en zijn aanstaande schoonzoon.

ELS: Had je maar een ander hotel moeten uitzoeken.

WILMSEN: Had jij maar moeten informeren of er toevallig familie van je aanwezig was.

ELS: En wat dan nog? Hij dacht dat jij mijn man was. Dat wil je toch zo graag.

WILMSEN: Maar jouw man is kunstschilder en dat ben ik niet.

ELS: Moet je de man van je vriendin maar beter uitzoeken.

WILMSEN: Die koe liet me niet gaan voor ik een schets voor hem gemaakt had. Terwijl ik nog geen rechte lijn op papier kan zetten.

ELS: Het heuvellandschap.

WILMSEN: Ja, een abstract heuvellandschap. En die koe vond het nog mooi ook.

ELS: Nog een geluk dat die mensen nooit deze kant opkomen. En mag ik nu mijn sleutel terug?

WILMSEN: Els, is het dan definitief uit tussen ons?

ELS: Definitief. En onthoud goed dat er nooit iets geweest is tussen ons. Mijn man was op reis, ik was eenzaam, ik ontmoette je op een feest. En ....

WILMSEN: Je vond mij aantrekkelijk.

ELS: Maar nee. Het idee, mijn man bedriegen. Zo'n groot schilder ! Geef mijn sleutel terug. Nu, onmiddellijk.

(De telefoon gaat)

Met mevrouw Frantzen..... met wie zegt u ..... Militaire politie? Nee, mijn man is niet thuis..... Herhaling? ... Maar dat is onmogelijk..... absoluut onmogelijk. Hij is in het buitenland om een portret te maken van .... Mijn man kan niet op herhaling (op kamp) komen. Laat maar iemand anders voor hem gaan. *(ze legt de telefoon neer)* Wat denken die mensen wel. Ben jij er nog steeds? Geef mijn sleutel terug en laat je hier nooit meer zien.

(de bel gaat)

Daar is iemand, verstop je, vlug.

(Wilmsen loopt naar de slaapkamer)

Daar niet. Dat is mijn slaapkamer.

WILMSEN: Nood breekt wet. *(af in de slaapkamer)*

SCÈNE 2 : ELS EN CHARLOTTE.

CHARLOTTE: Hier ben ik dan.

ELS: Dat zie ik. Wat wilt u juffrouw?

CHARLOTTE: Ik heb er toch op geschreven en u hebt terug geschreven.

ELS: Waar heb ik op terug geschreven?

CHARLOTTE: Op de krant.

ELS: Op welke krant? Ik begrijp geen woord van je.

CHARLOTTE: De krant van zaterdag.

ELS: Ik schrijf nooit op een krant. Ik lees hem.

CHARLOTTE: Ik wist het wel, het kon niet waar zijn. Het is natuurlijk weer een vuile streek van mijn broer.

ELS: Alsjeblieft huilt u nu niet en wat is er vuil aan uw broer?

CHARLOTTE: Die advertentie heeft hij in de krant gezet.

ELS: Welke advertentie?

CHARLOTTE: Meisje voor dag en nacht.

ELS: Die advertentie, jij komt op de advertentie? Had dat dan meteen gezegd. Ik ben mevrouw Frantzen en uh ... Breng je koffers maar even naar je kamer, fris je wat op. Ik moet eerst nog even iets afhandelen en dan praten wij verder.

CHARLOTTE: Zeker mevrouw. Mevrouw, is uw man die beroemde schilder?

ELS: Ja meisje. Maar hij is op het ogenblik niet thuis. Hij is op reis. Je zult hem later wel ontmoeten. Ga nu maar.

CHARLOTTE: Goed mevrouw.

(Charlotte af en Els naar slaapkamer)

SCÈNE 3 : ELS EN WILMSEN.

ELS: Wegwezen hier.

WILMSEN: *(op uit slaapkamer)* Moet ik ervandoor?

ELS: Ja.

WILMSEN: Goed dan. Dit is dus het einde van een romance die nooit begon. Vaarwel mijn lief, vaarwel. Els?

ELS: Ja.

WILMSEN: Geef me een kus.

ELS: Nooit.

WILMSEN: Een afscheidskus.

ELS: Maak dat je wegkomt.

WILMSEN: Een kus die het begin en het einde markeert.

ELS: Schiet op dan. En maak het kort.

SCÈNE 4 : ELS, WILMSEN EN CHARLOTTE

CHARLOTTE: *(op)* Oh. Meneer.

WILMSEN: Wat?

CHARLOTTE: Meneer is al terug van zijn reis?

ELS: Wat bedoel je?

CHARLOTTE: U had gezegd mevrouw dat meneer op reis was. En nu is hij terug. Heeft u een goede reis gehad meneer?

WILMSEN: Een goede reis gehad .... ik .... jaja .... prachtige reis.....

CHARLOTTE: Ik ben Charlotte, het nieuwe meisje voor dag en nacht.

WILMSEN: Voor dag en ..... nacht !

CHARLOTTE: U zult wel moe zijn van zo'n lange reis. Wilt u niet even gaan liggen.

WILMSEN: Ja.

ELS: Nee.

WILMSEN: Nee, ik blijf staan. Staan is beter. Voor de doorstroming van het bloed.

CHARLOTTE: Mag ik dan in ieder geval uw jas.

WILMSEN: Nee.

CHARLOTTE: Ja. Hij is trouwens heel vuil, ik zal hem schoonmaken.

WILMSEN: *(terwijl Charlotte probeert zijn jas uit te trekken)* Wat zijn dat voor manieren. Laat dat. Laat dat.

ELS: Nu is het genoeg. Wat kom je eigenlijk doen Charlotte?

CHARLOTTE: Ik weet niet waar mijn kamer is mevrouw.

ELS: Wacht zolang in de keuken op me.

CHARLOTTE: Goed mevrouw en ik zal ondertussen meneer zijn kamerjas zoeken. *(af door hoofdingang)*

SCÈNE 5 : ELS EN WILMSEN

ELS: Dit wordt te gek. Zij houdt je voor mijn man.

WILMSEN: Net als die koe in Brussel.

ELS: Was het nu per se noodzakelijk om mij een kus te geven?

WILMSEN: Ik kon toch niet weten dat zij binnen zou komen.

ELS: Een meid voor dag en nacht kan dag en nacht binnenkomen. Daar had jij rekening mee moeten houden.

WILMSEN: Ook ‘s nachts?

ELS: Dat zul jij nooit meemaken. En nu wegwezen. Ik wil je hier nooit meer zien, begrepen?

WILMSEN: Goed, goed. Ik ga al. *(hij gaat af door de hoofdingang)*

ELS: Eindelijk. Mijn god, het dienstmeisje denkt dat hij mijn man is. En wat als mijn man echt thuis komt? Er zit niets anders op; ze moet onmiddellijk weer vertrekken. Ik moet haar vandaag nog ontslaan.

(Els af in de slaapkamer, vervolgens gestommel in de hal en Wilmsen is weer terug)

SCÈNE 6 : ELS, WILMSEN, DECLOU, MARIANNE EN EYSERMANS.

WILMSEN: De koeien. Daar heb je de koeien. Voor de deur. Ze stappen uit hun auto. Wat kon ik doen? Ik moest terug naar binnen. Waar moet ik me verstoppen? De deur. Ik heb de deur laten open staan. Ga de deur sluiten, Els, onmiddellijk.

DECLOU: *(op gevolgd door Eysermans en Marianne)* Aha, die Frantzen.

EYSERMANS: Daar is hij.

WILMSEN: Ja, daar is hij. Hoera. Dank voor uw bezoek. Tot ziens, auf wiedersehen, au revoir, merci en salut.

DECLOU: Jij ons niet verwacht, hé?

WILMSEN: Absoluut niet.

DECLOU: Ik niet het zei, Marianne, hij ons niet verwacht.

EYSERMANS: Ik kwam zeggen dat ik op herhaling moet.

EYSERMANS: Leuk hé, als je net getrouwd bent.

DECLOU: Stil maar kleintje. Een beetje scheiding is goed voor het hoewelijk. Geloof me, Frantzen, c’est incroyable, die twee jonge mensen, twee eeuwige tortelduiven. Roekoe, roekoe.

EYSERMANS: Laat ons toch.

DECLOU: We hebben een hele reis achter de rug. Om tien en een half wij al weer weg zijn met de jongen. Hij moet komen op in Roermond. Dus wij dachten: wij hebben een half uur, wij wippen eens langs bij Frantzen.

WILMSEN: Uitstekend idee. Ik zei net nog tegen Els, wanneer zien wij die koe nog eens.

DECLOU: Et voila, wij hier zijn dan.

WILMSEN: Om je rot te lachen.

DECLOU: Waar is Els eigenlijk.

WILMSEN: Els?

DECLOU: Ja, Els, je vrouw.

WILMSEN: Oh, die Els. Dat weet ik niet. Dat weet ik wel. Ze is ziek.

DECLOU: Ziek? Toch niet ernstig?

WILMSEN: Nee, nee, maar toch .... Ze is de laatste tijd vaak misselijk... duizelig ... pijn in de heupen ....

DECLOU: *(Omhelst Frantzen)* Gefeliciteerd, Frantzen.

WILMSEN: Pardon.

DECLOU: Ik het begrijp, ik het begrijp.Jij hebt gescoord een doelpunt en dat niet in de buitenspel positie.

WILMSEN: Ik begrijp er geen woord van. Ik ben geen voetballer.

DECLOU: Jaja, ik het begrijp.

WILMSEN: Daar bof jij dan mee want ik begrijp er geen jota van.

SCÈNE 7 : DEZELFDEN PLUS ELS

(Els op)

DECLOU: Aha, daar men heeft de gelukkige Els *(omhelst haar)* Dat was de enige dat daar nog aan ontbrak. Lieve Els.

WILMSEN: Ik kwam je oom voor de deur tegen en hij heeft me hier weer terug gebracht.

DECLOU: Wat ik ben blij met die grote nieuws.

ELS: Wat nu weer?

MARIANNE: Uw man heeft ons alles verteld. Nietwaar?

WILMSEN: Ik, hoe komt u daarbij .

EYSERMANS: Hij heeft een moeder van u gemaakt.

ELS: Wat ! Heeft hij gezegd dat ik ....

WILMSEN: Nee. Hoe komt hij daarbij.

ELS: Heb jij dat gezegd? Jij ! Beste oom, er is geen woord van waar.

DECLOU: Waarom nog langer spelen verstoppertje? Jij bent heel normale vrouwtype, jij kunnen worden moeder.

SCÈNE 8 : DEZELFDEN PLUS CHARLOTTE

CHARLOTTE: Uw kamerjas meneer.

WILMSEN: O god, de dienstmeid.

ELS: Wat kom jij doen?

CHARLOTTE: Toen ik op zoek was naar de keuken vond ik meneer zijn kamerjas. Meneer zal wel vermoeid zijn na zo'n lange reis.

EYSERMANS: Reis?

DECLOU: Jij komen van een reis?

WILMSEN: Wat? Ja ... een heel klein reisje, heel klein.

DECLOU: Geneer je niet, doe je kamerjas aan.

(Samen met Charlotte wordt Wilmsen in zijn kamerjas geholpen)

ELS: Die man maakt me nog stapelgek.

DECLOU: Die jas zijn jou veel te klein.

WILMSEN: Ik ben gegroeid.

ALLEN: Gegroeid?

WILMSEN: Dat komt door de reis ... Ik was in Zuid-Afrika... de hitte heeft me doen opzwellen .... enfin, de jas is te klein geworden.

DECLOU: Een vreemd verhaal.

ELS: Let maar niet op hem, oom. De doktoren denken dat hij een zonnesteek heeft opgelopen in Zuid-Afrika.

CHARLOTTE: Maar dan moet u onmiddellijk gaan liggen, meneer. Mevrouw, waar is uw slaapkamer?

ELS: Daar..... Nee, geen sprake van. Hij gaat niet in mijn slaapkamer liggen.

DECLOU: Ik zie niet in waarom hij niet in zijn eigen slaapkamer mag gaan liggen.

WILMSEN: Nee inderdaad. Dat snap ik ook niet.

ELS: Hij komt mijn slaapkamer niet in.

DECLOU: Maar waarom niet? Bang dat hij er een tweeling van gaat maken?

ELS: Hij komt mijn slaapkamer niet in, omdat,omdat,omdat hij onder geen voorwaarde mag gaan liggen.

WILMSEN: Mag ik niet gaan liggen?

ELS: Dat heeft de dokter je toch verboden,lieveling. Jij moet blijven staan. Heel lang blijven staan. Weet je niet meer?

WILMSEN: Ja inderdaad... Ik moet van de dokter staan. Veel staan. Dat schijnt te helpen.

DECLOU: Maar wat hebt u dan gedaan in de Zuid-Afrika?

WILMSEN: Gelegen, hoofdzakelijk gelegen.

ELS: Hij heeft een schilderij gemaakt. Een liggend schilderij.

CHARLOTTE: Naakt?

WILMSEN: Helemaal niet. Ik was de hele tijd gekleed. En waar bemoei jij je mee? Ga naar je kamer.

CHARLOTTE: Ik weet nog steeds niet waar die is.

WILMSEN: Zoekt en gij zult vinden.

(Charlotte af)

DECLOU: Over schilderijen gesproken. Ik zou je iets willen vragen Frantzen. Mais nondedieu, zitten jullie alweer te vrijen. Dat zijn geen manieren. Hou daar mee op.

MARIANNE: Maar papa, u bent toch ook eens jong geweest.

DECLOU: Nooit. Ik was meteen de oudste van dertien kinderen.Geef mij die schets eens aan.

EYSERMANS: Alsjeblieft, Papa.

WILMSEN: Mijn god, heuvellandschap.

DECLOU: Inderdaad. Maar hij is niet helemaal goed. Ik heb hem laten zien aan een kunsthandelaar. Hij zei: dat, een Frantzen? Maak dat je grootmoeder wijs. Ik zei: ik was erbij toen hij hem schilderen. Hij zegt: als dit een echte Frantzen is, laat het dan signeer. Dan is het wat waard. Et voilá, ik hem heb meegebracht.

WILMSEN: Signeren? Ik? O god, een falsificatie. Nee, nee, onder schetsen en voorstudies zet ik nooit een handtekening.

DECLOU: Maar ....

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

TONEEL FONDS VANSSENS

Voor de juiste keuze